

[Fornæs.]

virkelig gode Film, men det burde have været adskillige Millioner Kroner. Jeg udtaler min Anerkendelse af, at man agter senere at tage Spørgsmaalet som Helhed op til nærmere Behandling, og jeg udtaler det Haab, at man til den Tid vil lære at forstaa, at man maa gøre noget mere for de danske Film, dersom man skal faa dem til at gøre en Indsats som virkelig Kulturfaktor.

Jeg vil derfor slutte med at gentage, at Socialdemokratiet af de Grunde, jeg her har anført, ikke ønsker at medvirke til det foreliggende Lovforslags Vedtagelse.

H. C. Andersen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting ud fra den Betragtning, at man kan vedtage denne Lov uden at foranledige nogen Skade derved, og tillige ud fra den naturlige Betragtning, at naar Rigsdagen vedtager betydelige Udgiftslove — og det hænder jo da i denne Rigsdagssamling af og til —, paadrager den sig ogsaa derigennem en vis Pligt til at stille sig forstaaende over for den højtærede Finansminister, der har faaet til Opgave at finde Dækning for Udgifterne og søge at finde de Kilder, hvoraf Indtægterne kan øses. Det Spørgsmaal, der skal drøftes her, bliver da blot det, om man mener, de Kilder, Finansministeren henviser til, er de rigtige, eller om de er forkerte, og hvis man skulde finde ud af, at det sidste er Tilfældet, paadrager man sig, forekommer det mig, derved en Pligt til at henvise til andre Kilder, som man mener er rigtigere. Det glæder mig derfor ogsaa, at Socialdemokratiet, der gaar imod Lovforslaget, dog har henvist til Kilder, som man mener at kunne øse af i Stedet for at lægge Skat paa Biografteatrene.

Nu har den højtærede Finansminister Brug for en halv Snes Millioner Kroner, og han mener, at dem kan man faa igennem en Forhøjelse af den Afgift, som Biografteatrene i Forvejen yder til Statskassen. Selvfølgelig har Finansministeren overvejet, om man kan hente Millionerne her uden derved at bringe hele Biografvæsenet ud i Forhold, der vil være katastrofale for ikke at sige dødbringende for Branchen og dens Udøvere, og Ministeren har fundet, at det kan man, vel at mærke, naar man bærer sig fornuftigt ad. Heri er jeg ganske enig med den højtærede Finansminister. Andre mener, at det kan man ikke, og henviser til, at Filmen er en Kulturfaktor i vort Land, som man skal omgaas særlig var-

somt og tage paa med nænsom Haand. Heri kan jeg for saa vidt ogsaa være enig.

Jeg skal ikke opholde mig ved Filmens umaadelige Værdi i Undervisningens Tjeneste, idet Undervisningsfilm jo nu engang er skattefri, men blot nævne, at ogsaa de saakaldte Spillefilm, i hvert Fald mange af dem, vel ikke de fleste, men dog ikke saa faa af dem, i vore Dage er blevet et betydeligt Led i det kulturelle Arbejde, hvad enten de nu handler om Fortiden og dens Mennesker, som de historiske Film gør, eller de viser os Nutidens Begivenheder og Mennesker paa en saadan Maade, at vort Tankeliv derved sættes i Sving. Man kan nok sige, at Filmen saadan set er en Faktor i det kulturelle Arbejde, men man maa nu indrømme, naar man ser paa Programmerne i Avisen i Dag, at det dog vist alligevel ikke er største Parten, som betyder noget i det kulturelle Arbejde. Jeg tror, vi skal tale lidt mindre om kulturelt Arbejde i Forbindelse med det lille Lovforslag, vi her beskæftiger os med.

Naar man saa vil sige, at den her foreslaaede Forhøjelse af Afgiften vil ødelægge alt dette, er det efter min Mening helt forkert. Er man enig i, at Film er en Kulturværdi for Folket og tilmed en sund Forlystelse, maa man billigvis indrømme, at et Par Timers Ophold i et hyggeligt Lokale kan Publikum meget godt staa sig ved at betale lidt mere for, end det gør i Øjeblikket. Biletprisen herhjemme er vel, maalt i Penge, ikke saa stor som Prisen paa en Pakke meget gode Cigaretter; og især i Betragtning af, at Danmark blandt de nordiske Lande er det, der har de billigste Biletpriser, tror jeg ikke, man skal være saa forfærdelig bange for at gaa til en lille Forhøjelse af Biletprisen for et Besøg i et Biografteater.

Jeg er da af den Mening, at Vedtagelsen af nærværende Lovforslag, som paa lægger Biografteatrene en højere Skat end vel nok i noget af de andre nordiske Lande, nødvendigvis maa følges af en Forhøjelse af Biletprisen — det er, hvad jeg mente med at sige, at man skal bære sig fornuftigt ad. Det skal ikke ske for Bevillingshaverens Skyld, de skal ikke have en større, en ovenud større Fortjeneste end andre af Landets Borgere, som udøver et eller andet Erhverv, men vil man kræve den bedst mulige Service, og vil man kræve de smukkeste og hyggeligste Lokaler, saa bør der undes Bevillingshaverne saadanne Kaar, at de kan opfylde de Krav, Publikum stiller, og disse Krav bliver stadig større og større.